

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ СУД НОВИ САД
Посл. бр. Р4-р –2/16
Дана 10. фебруар 2016. године
Нови Сад

Апелациони суд у Новом Саду, поступајући по судији Јасмини Даниловић Стојковић, у ванпарничном поступку предлагача **Ш.Ф.** кога заступа Х.А. и Б.М., адвокати у Б.Т. ул. ... , одлучујући о захтеву предлагача за заштиту права на суђење у разумном року од 26.01.2015. године, **10. фебруара 2016. године**, донео је следеће:

РЕШЕЊЕ

УТВРЂУЈЕ СЕ да је предлагачу **Ш.Ф.** повређено право на суђење у разумном року у поступку који се води пред Основним судом у Суботици – Судска јединица у Бачкој Тополи под посл. бр. П1.145/14.

НАЛАЖЕ СЕ Основном суду у Суботици - Судска јединица у Бачкој Тополи да предузме одговарајуће мере како би се поступак пред Основним судом у Суботици – Судска јединица у Бачкој Тополи под посл. бр. П1.145/14 окончао у најкраћем року.

ОДБИЈА СЕ захтев предлагача за исплату накнаде за повреду права на суђење у разумном року у износу од 200.000,00 дин као неоснован.

Образложење

Предлагач је Апелационом суду у Новом Саду дана 26.01.2015. год поднео захтев за заштиту права на суђење у разумном року. У захтеву је навео да је предлагач дана 04.06.2009. год поднео тужбу Основном суду у Суботици - Судска јединица у Бачкој Тополи, против туженог „З.“ АД из Б.Т., ради исплате добити из зараде, те да до дана подношења захтева није окончан поступак и поред тога што се ради о радном спору за који је одредбама Закона о раду одређен инструкциони рок од шест месеци. Предложио је да суд донесе одлуку којом ће обезбедити заштиту због повреде права на суђење у разумном року, као и накнаду у износу од 200.000,00 дин.

Поступајући по овом предлогу предлагача у смислу члана 8а. и 8б. Закона о уређењу судова („Службени гласник Републике Србије“ бр. 116/2008, 104/2009, 101/2010, 31/2011, 78/2011, 101/2011 и 101/2013) Апелациони суд у Новом Саду је прибавио списе Основног суда у Суботици – Судска јединица у Бачкој Тополи који се воде под посл. бр. П1.145/14, па је увидом у наведене списе утврдио:

Предлагач је дана 04.06.2009. год поднео тужбу Основном суду у Суботици - Судска јединица у Бачкој Тополи, против туженог „З.“ АД из Б.Т., ради исплате добити, након одговора на тужбу који је запримљен 20.07.2009. год, суд није заказивао рочиште. Прво рочиште одржано је дана 03.11.2010. год., на ком је суд одредио застој

поступка. Након тог суд је одржа рочишта: 17.09.2013. год. и 15.11.2013. год. на којем је дат предлог за прекид поступка који суд усваја својим решењем од 31.01.2014. год., које је укинута решењем Вишег суда у Суботици од 16.05.2014. год. Суд је након тога дана 07.07.2014. год. одржао рочиште на ком је главна расправа закључена, при чему је пресуда израђена 08.08.2014. год. Наведена пресуда је укинута одлуком Апелационог суда у Новом Саду посл.бр. Гж1 3020/14 од 05.01.2015. год. и предмет враћен на поновни поступак. Дана 18.03.2015. год суд доноси решење о застоју поступка.

Апелациони суд у Новом Саду је анализирао поступање нижестепеног суда и утврдио да од подношења тужбе, дана 04.06.2009. год, до доношења решења о застоју поступка, поступак је трајао 5,5 година, те да се у том периоду ради о потпуној неактивности суда.

Одредбом члана 32. став 1. Устава, на чију повреду указује подносилац у захтеву за заштиту права на суђење у разумном року, утврђено је да свако има право да независан, непристрасан и законом већ установљен суд, да се правично и у разумном року, јавно расправи и одлучи о његовим правима и обавезама, основаности сумње која је била разлог за покретање поступка, као и о оптужбама против њега.

Законом о парничном поступку (Сл. гл. РС бр. 72/2011), било је прописано: да странка има право да суд одлучи о њеним захтевима и предлозима у разумном року и да је суд дужан да настоји да се поступак спроведе без одуговлачења и са што мање трошкова (члан 10.); да ће у поступку у парницама из радних односа, а нарочито приликом одређивања рокова и рочишта, суд увек обраћати нарочиту пажњу на потребу хитног решавања радних спорова (члан 435). Одредбом чл. 195 ст. 3 Закона о раду (Сл. гл. РС бр. 24/05 и 61/05) предвиђено је да судови морају правоснажно решити све спорове из радног односа у року од 6 месеци од дана покретања поступка.

Разумни рок је оптимално потребно време да се одлучи о неком праву странке које је спорно, да би се отклонила неизвесност и странка имала сазнање о томе да ли јој то право припада или не, чиме се постиже и правна сигурност. Овај суд налази да оправданост дужине поступка се мора ценити спрам околности предмета и критеријума: сложености предмета, понашања тужиоца и поступања суда, као и значаја предмета за тужиоца овде предлагача.

Чињенично и правно овај предмет је релативно сложен, а поступак је по закону хитан, па код пропуштања првостепеног суда да у наведеном периоду од преко 5 година не испуњава захтев разумне дужине поступања и не може да оправда неефикасност и неделотворност поступања првостепеног суда. Из ових разлога је Апелациони суд у Новом Саду наложио Основном суду у Суботици - Судска јединица у Бачкој Тополи да предузме одговарајуће мере како би се поступак пред Основним судом у Суботици – Судска јединица у Бачкој Тополи под посл. бр. П1.145/14 окончао у најкраћем року.

Према члану 86. Закона о изменама и допунама Закона о уређењу судова на поступак за заштиту права на суђење у разумном року сходно се примењују одредбе Закона о ванпарничном поступку, а Закон о ванпарничном поступку у члану 30. став 2. прописује сходну примену Закона о парничном поступку, у оним областима које нису регулисане тим законом.

Апелациони суд је из свих изнетих разлога усвојио захтев предлагача и утврдио да му је радњама Основном суду у Суботици – Судска јединица у Бачкој Тополи повређено право на суђење у разумном року, јер није отклоњена правна неизвесност у

погледу његовог права које је од суштинске – егзистенцијалне важности и штету која за тужиоца може настати.

Одредбом чл.8б ст.1 Закона о уређењу судова предвиђена је могућност одређивања примерене накнаде за повреду права на суђење у разумном року, ако надлежан суд утврди да је захтев за подносиоца основан.

У конкретном случају, дошло је до повреде права на правично суђење које представља људско право загарантовано Конвенцијом о људским правима и чл.32 Устава, а огледа се у повреди права на суђење у разумном року. Примерена накнада зависи од свих околности случаја и не мора увек бити изражена у новцу, јер је у питању сатисфакција која се досуђује оштећеном због повреде одређеног добра. По оцени Апелационог суда у Новом Саду, примерену сатисфакцију у овом случају представља утврђење повреде права на суђење у разумном року и налагање Основном суду у Суботици - Судска јединица у Бачкој Тополи да предузме одговарајуће мере како би се поступак пред Основним судом у Суботици – Судска јединица у Бачкој Тополи под посл. бр. ПП.145/14 окончао у најкраћем року, што је за сада довољно да се постигне адекватно и правично задовољење подносиоца захтева, због чега је одбијен захтев за накнаду у новцу.

Апелациони суд сматра да су изречене мере због повреде права на суђење у разумном року адекватне околностима случаја, да ће се њима постићи сврха заштите прописана чланом 8а. и 8б. Закона о уређењу судова, тј. да ће у најкраћем року бити одлучено о захтеву тужиоца.

Са наведених разлога применом одредбе чл. 8а, чл. 8б и чл. 15 ст. 2 Закона о уређењу судова, одлучено је као у изреци.

Судија

Јасмина Даниловић Стојковић.с.р.

Зто:

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ:

**Против овог решења дозвољена је жалба
Врховном касационом суду у року од 15
дана од дана достављања, путем овог суда.**